

നമുക്കൊരിടം വരെ പോയാലോ?

ഇടുക്കിയുടെ താജ്മഹൽ

വെള്ളത്തുവൽ ഗ്രാമത്തിലെ മുതിരപ്പുഴയുടെ തീരത്തായിരുന്നു രാജന്റെയും ഭാര്യയുടെയും വീട്. അവർക്ക് രണ്ട് മക്കൾ. ഏഴാംക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന അഖിലും അഞ്ചിൽ പഠിക്കുന്ന അമ്മുവും.

ഒരു ദിവസം സന്ധ്യയ്ക്ക് പണി കഴിഞ്ഞു വന്ന രാജനോട് അഖിൽ ചോദിച്ചു.

“അച്ഛാ, ഈ താജ്മഹൽ എവിടെയാണ്?”

രാജന് പെട്ടെന്ന് ഉത്തരം പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അറിയാത്തത് അറിയില്ലെന്നുതന്നെയാണ് കുട്ടികളോട് പറയേണ്ടത് എന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു.

“അച്ഛന് പെട്ടെന്ന് ഓർമ്മ കിട്ടുന്നില്ല, മോനേ. പുസ്തകം നോക്കിയിട്ട് പറഞ്ഞു തരാം.”

സംശയം തീർക്കാൻ പുസ്തകങ്ങളൊന്നും അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും ആരോടൊക്കെയോ ചോദിച്ച് മനസ്സിലാക്കി രാജൻ പറഞ്ഞുകൊടുത്തു.

“ആഗ്ര എന്ന സ്ഥലത്താണ് താജ്മഹൽ.”

“അച്ഛാ, എനിക്ക് താജ്മഹൽ കാണണം. ഞങ്ങളെ ഒരു ദിവസം അവിടെ കൊണ്ടുപോകാമോ?”

രാജൻ വളരെനേരം ആലോചിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ ഏതോ ഒരറ്റത്താണ് ആഗ്ര. അവിടെവരെ പോകാൻ ആയിരക്കണക്കിന് രൂപ വേണം. ഹിന്ദി അറിയണം. തീവണ്ടിയിലൊക്കെ യാത്ര ചെയ്യുള്ള പരിചയവും വേണം. വെള്ളത്തുവൽപോലൊരു ഗ്രാമത്തിൽനിന്ന് ഒരാൾക്ക് ഒരിക്കലും താജ്മഹൽ കാണാൻ പോകാൻ കഴിയുകയില്ലെന്ന് അയാൾക്ക് തോന്നി.

ഇടുക്കി ജില്ലയിലെ മനോഹരമായ ഒരു ഗ്രാമമാണ് വെള്ളത്തുവൽ. ചുറ്റും ധാരാളം പച്ചമലകൾ തല പൊക്കിയ മനോഹരമായ ഒരു താഴ്വരയിലാണ് ആ പ്രദേശം. റബ്ബറും തെങ്ങും കമുകും നെല്ലുമായിരുന്നു മിക്കവരുടെയും

കൃഷി. ചിലരൊക്കെ ഏലവും കുരുമുളകും ഗ്രാമ്പൂവും നട്ടുണ്ടാക്കി. അങ്ങനെ കൃഷി ചെയ്യുന്നവരുടെ സ്ഥലങ്ങളിൽ ജോലിയെടുക്കാനും ധാരാളം ആളുകളുണ്ടായിരുന്നു. അത്തരത്തിൽ കൂലിപ്പണി ചെയ്ത് കുടുംബം പുലർത്തിയിരുന്ന സാധാരണക്കാരനായിരുന്നു രാജൻ.

അച്ഛനിൽനിന്നും മറുപടി കിട്ടാതെ വന്നപ്പോൾ അവിൽ പിന്നെയും ചോദിച്ചു:

“അടുത്ത വെക്കേഷൻ അച്ഛൻ ഞങ്ങളെ താജ്‌മഹൽ കാണിക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുമോ?”

അവനെ സമാധാനിപ്പിക്കാനായി രാജൻ പറഞ്ഞു:

“നന്നായി പഠിച്ചാ വേനൽപ്പൂട്ടിന് നമ്മൾ താജ്‌മഹൽ കാണാൻ പോകും.”

അമ്മകുടി ഉറപ്പു പറയുമ്പോഴാണല്ലോ കുട്ടികൾക്ക് ശരിക്കുമൊരു സന്തോഷമുണ്ടാകുക. അവിൽ അമ്മയോട് ചോദിച്ചു:



“അച്ഛൻ കൊണ്ടുപോകുമോ, അമ്മേ?”

അവർക്ക് കൃത്യമായ ഉത്തരമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും മകനെ സമാധാനിപ്പിക്കാനായി അവർ പറഞ്ഞു.

“അച്ഛൻ പറഞ്ഞെങ്കിൽ അങ്ങനെതന്നെ ചെയ്യും. സ്കൂളടയ്ക്കട്ടെ.”

അഖിലിനു സന്തോഷമായി. അവൻ താജ്മഹലിനെ സ്വപ്നം കാണാൻ തുടങ്ങി. കിട്ടാവുന്നിടത്തുനിന്നെല്ലാം താജ്മഹലിന്റെ ചിത്രങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചു. ഷാജഹാന്റെയും ഭാര്യ മുംതാസ് മഹലിന്റെയും കഥകൾ അവൻ ശേഖരിക്കുകയും സ്കൂൾ വിട്ടുവന്ന് അമ്മയോടും അനിയത്തിയോടും അതൊക്കെ വർണിച്ചു പറയുകയും ചെയ്തു.

വേനലവധിക്ക് വിനോദയാത്ര പോകുന്ന കാര്യം സ്കൂളിലെ കുട്ടുകാരോട് പറയാനും അവിൽ മറന്നില്ല.

“ഞങ്ങള് താജ്മഹലി കാണാൻ പോകുമോ?”

കുട്ടുകാരിൽ ചിലരത് വിശ്വസിച്ചു. കുറേപ്പേർ അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്തു. ദിവസങ്ങൾ ഓടിയോടിപ്പോയി. അങ്ങനെ മാർച്ച് അവസാനമായി. സ്കൂളടച്ചു. പിറ്റേദിവസം രാവിലെ അവിൽ അച്ഛനോട് ചോദിച്ചു.

“എപ്പോഴാ അച്ഛാ നമ്മള് താജ്മഹലി കാണാൻ പോകുന്നത്?”

രാജൻ ഞെട്ടിപ്പോയി. ഇത്രയും കാലംകൊണ്ട് അവനക്കാര്യം മറന്നിട്ടുണ്ടാവുമെന്നാണ് സാധുവായ ഏതൊരു പിതാവിനെയുംപോലെ രാജനും വിചാരിച്ചിരുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ മക്കളോട് വാക്കു പറഞ്ഞത് രാജൻ ഇടയ്ക്കിടെ ഓർമ്മിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഒരു കുലിവേലക്കാരന്റെ സ്വപ്നത്തിനുപോലും താങ്ങാനാവാത്തതായിരുന്നു താജ്മഹൽ യാത്ര. ഉള്ളതു തുറന്നു പറയുകയാണ് നല്ലതെന്ന് അയാൾക്ക് തോന്നി.

“മോനേ, അവിടെവരെ പോയി വരാൻ ഒരുപാട് കാശ് വേണം. ഇക്കൊല്ലം നമുക്കതിന് കഴിയുമോ എന്നറിയില്ല. അടുത്ത വർഷം എന്തായാലും...”

അഖിൽ മറുത്തൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. അച്ഛന്റെ കൈയിൽ കാശില്ല. കാശുണ്ടെങ്കിൽ യാത്ര പോകുമായിരുന്നു.

ചിലപ്പോൾ നാട്ടിൽ പണികൾ വല്ലാതെ കുറയും. അപ്പോൾ വലിയ കഷ്ടമാവും. അച്ഛനും അമ്മയും അതൊക്കെ സങ്കടത്തോടെ പറയാറുണ്ട്. അഖിലും അമ്മുവും അതെല്ലാം കേൾക്കുന്നതാണ്.

യാത്ര അടുത്ത കൊല്ലമാവാം. അവർ കരുതി.

അഖിലും അമ്മുവും താജ്മഹലിനെക്കുറിച്ച് ഒരുപാട് വിവരങ്ങളും ധാരാളം ചിത്രങ്ങളും ശേഖരിച്ചിരുന്നു. ഇരുവരും ചേർന്ന് മനോഹരമായ ഒരാൽബവുമുണ്ടാക്കി. രാജനും ഭാര്യയും സങ്കടത്തോടെ അത് നോക്കി. താജ്മഹൽ കാണാൻ അവർക്കും വലിയ മോഹം തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു.

ഒടുക്കം രാജൻ കുട്ടികളോട് പറഞ്ഞു.

“അച്ഛനും അമ്മയ്ക്കും ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ നിങ്ങളെ ഇത്രയും വലിയ ഒരു യാത്രയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകാനൊന്നും കഴിയില്ല. അതിനാൽ...”

അഖിലും അമ്മുവും വാശിപിടിച്ച് കരഞ്ഞില്ല. എങ്കിലും രണ്ടുപേർക്കും ഉള്ളിൽ നല്ല വേദനയുണ്ടായിരുന്നു. മക്കളുടെ വേദന രാജന് മനസ്സിലായി. മക്കളെ കുട്ടി ഏതെങ്കിലും ഒരിടത്തേക്ക് എത്രയും പെട്ടെന്ന് ഒരു യാത്ര പോകുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അയാൾ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം രാജൻ മക്കളോടു പറഞ്ഞു. “അച്ഛൻ നിങ്ങൾക്ക് നമ്മുടെ ജില്ലയിലെ താജ്മഹൽ കാണിച്ചുതരാൻ പോകുന്നു.”

“നമ്മുടെ ജില്ലയിൽ താജ്മഹലോ?” അവർ അത്ഭുതപ്പെട്ടു.

രാജന്റെ ചുണ്ടിൽ ഒരു ചിരി വിടർന്നു.

പിറ്റേന്ന് അവർ പുറപ്പെട്ടു. വെള്ളത്തുവലിൽനിന്ന് ബസ്സു കയറി. രണ്ടുമൂന്ന് ബസ്സുകൾ മാറിക്കയറി ഒരു ചെറിയ പട്ടണത്തിലെത്തി. കുട്ടികൾ ചുറ്റിനും നോക്കി. കുറച്ചുമാത്രം കടകളും ആളുകളുമുള്ള ഒരു ചെറിയ കവല. അമ്മയുടെ മുഖത്ത് ഒരു ചെറിയ മന്ദഹാസം വിരിയുന്നത് അവർ കണ്ടു. രാജൻ അവരുടെ കൈപിടിച്ച് കുറച്ചുദൂരം നടന്നിട്ട് കൈ ചൂണ്ടി.

“നോക്കൂ, ഇതാണ് നമ്മുടെ ജില്ലയിലെ താജ്മഹൽ!”

കുട്ടികൾ വിസ്മയിച്ചുപോയി. അവരുടെ മുന്നിൽ ഇടുക്കി അണക്കെട്ട് ആകാശത്തേക്ക് തലയുയർത്തി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.





“അമ്മേ, ഇത് ഇടുക്കി അണക്കെട്ടല്ലേ?”

അമ്മ പുഞ്ചിരി തൂകി. അവിൽ അങ്ങോട്ട് ഓടാനാഞ്ഞു. രാജൻ അവനെ പിടിച്ചു നിർത്തി. അവർ നടന്ന് അണക്കെട്ടിനു മുകൾഭാഗത്തെത്തി. പാറ വെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഒരു പാതയാണ് അവരെ അവിടേക്ക് നയിച്ചത്. പാറയിൽനിന്ന് ഉറവവെള്ളം ഒഴുകുന്നുണ്ട്. നല്ല തണുപ്പുള്ള ചില്ലുവെള്ളം:

വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ചയായിരുന്നു അത്. രണ്ട് കരിമ്പാറമലകൾക്കിടയിൽ നദിയെ തടഞ്ഞുനിർത്തുന്ന വമ്പൻ ഭിത്തി. ശാപംമൂലം കരിമ്പാറമലകളായി ഉറഞ്ഞുപോയ ആദിമനിവാസികളായ കുറത്തിയും കുറവനും ആണത്രെ അത്.

അവിൽ ഒന്ന് കൂക്കിവിളിച്ചു. അപ്പോൾ അകലെ നിന്ന് മറുകൂക്ക് കേട്ടു. കുറവനും കുറത്തിയുമായിരിക്കും മറുകൂക്കിട്ടത്...! അഖിലിന് അതോർത്തപ്പോൾ ചിരി വന്നു. അമ്മുവും ഒരു കുഞ്ഞിക്കുവൽ കൂവി.

അണക്കെട്ടിന്റെ ഒരു വശം മുഴുവൻ നിറഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ് നീലജലം. അകലെ മാനത്തെ നോക്കിക്കിടക്കുന്ന പച്ചമലകൾ. മൂന്നിലായി വളഞ്ഞുകിടക്കുന്ന അണക്കെട്ടിന്റെ ചായം പൃശിയ ഭിത്തി. അതിന് ഒരു റോഡിനേക്കാൾ വീതിയുണ്ട്. നടന്നിട്ടും നടന്നിട്ടും തീരാത്ത നീളമായിരുന്നു 'റ' പോലെ കിടന്ന അണക്കെട്ടിന്റെ ഭിത്തിക്ക്. അഖിലിനും അമ്മുവിനും ഒരുപാട് സന്തോഷമായി.

ഏറെ നേരത്തിനു ശേഷം ബസ്സിറങ്ങിയ സ്ഥലത്തിനടുത്ത് അവർ തിരിച്ചെത്തി.

“കണ്ടുകഴിഞ്ഞില്ല. ഇനിയാണ് നമ്മൾ ശരിക്കും അണക്കെട്ടിനെ അറിയാൻ പോകുന്നത്. വരു...” കുട്ടികൾ രാജന്റെ പിന്നാലെ ഉത്സാഹത്തിൽ നടന്നു. തീരെ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത ഒരിടത്തേക്കായിരുന്നു രാജൻ അവരെ നയിച്ചത്. അത് കുറവൻമലയുടെയും കുറത്തിമലയുടെയും ഇടയ്ക്കുള്ള അണക്കെട്ടിന്റെ ചുവടുഭാഗമായിരുന്നു.

രാജൻ ഭാര്യയെയും മക്കളെയും കൂട്ടി അങ്ങോട്ട് നടന്നു. അടുത്തെത്തും തോറും അണക്കെട്ടും ഇരുവശത്തുമുള്ള മലകളും വലുതായി വലുതായി വരുന്നതായി അഖിലിനും അമ്മുവിനും തോന്നി.

“അച്ഛാ, അങ്ങോട്ട് ഇനി പോകണോ?” അമ്മു സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചു. രാജൻ അമ്മുവിന്റെ കൈപിടിച്ചു. അപ്പോൾ അവൾക്ക് ധൈര്യം വന്നു. അഖിലിന് പേടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. മറിച്ച്, വല്ലാത്ത ആവേശമുണ്ടായിരുന്നു താനും. അണക്കെട്ട് കെട്ടിപ്പൊക്കിയിരിക്കുന്ന മലകൾക്കിടയിലെ താഴ്വാരത്തിലേക്ക് അവരെത്തി. ഒരു വല്ലാത്ത തണുപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു അവിടെ. കുറവൻമലയും കുറത്തിമലയും കാത്തുവയ്ക്കുന്ന അണക്കെട്ടിന്റെ യഥാർത്ഥസൗന്ദര്യം അവരറിഞ്ഞത് താഴെ അണക്കെട്ടിനോട് ചേർന്നു നിന്നപ്പോഴാണ്.



“എന്തൊരു ഉയരം!”

“എത്രയത്ര മനുഷ്യന്മാർ പണിയെടുത്തിട്ടുണ്ടാവും ഇത് കെട്ടിപ്പൊക്കാൻ!”

“ശരിക്കും അത്ഭുതംതന്നെ!”

‘V’ ആകൃതിയിൽ മുകളിലേക്ക് വളരുന്ന അണക്കെട്ടിന്റെ ഏറ്റവും ചുവട്ടിലായി സിമന്റ് ബെഞ്ചുകൾ ക്രമീകരിച്ചിരുന്നു. ചെറിയൊരു ജലാശയം അവരവിടെ കണ്ടു. അവർ ചെന്ന് അണക്കെട്ടിന്റെ ഭിത്തിയിൽ തൊട്ടു. അതോടെ ഉള്ളിൽ അവശേഷിച്ചിരുന്ന ഭീതിയും മാഞ്ഞുപോയി. അണക്കെട്ട് അവർ നാലുപേരെയും ചേർത്തുപിടിക്കുന്നതുപോലെ രാജനും മക്കൾക്കും തോന്നി.



“ഇനി മുകളിലേക്ക് നോക്കൂ...” അണക്കെട്ടിന്റെ ഭിത്തിയിൽ പുറം ചാരി നിന്ന ശേഷം രാജൻ എല്ലാവരോടും പറഞ്ഞു. അയാളാദ്യം മുകളിലേക്ക് തലപൊക്കി നോക്കി. പിന്നെ മറ്റുള്ളവരും.

നാലു തൊണ്ടകളിൽനിന്നും വിസ്മയശബ്ദം ഉയർന്നു.

നീലാകാശത്തിനു താഴെ അണക്കെട്ട് ഒരു സർപ്പശിരസ്സുപോലെ അവർ നാൽവരുടെയും തലയ്ക്കു മീതെ മറ പിടിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഇരുവശത്തേക്കും താഴെനിന്നു മുകളിലേക്കും വളവുള്ള രീതിയിലാണല്ലോ അണക്കെട്ട് പണിതുയർത്തിയിരിക്കുന്നത്. അത് ശരിക്കുംകാണാൻ അങ്ങനെ ഏറ്റവും ചുവട്ടിൽ പോയി നിൽക്കുകതന്നെ വേണം.

അവിലും അമ്മുവും കണ്ണുകൾ അടച്ചു.

അണക്കെട്ട് കാലങ്ങളായി തടുത്തുനിർത്തിയിരിക്കുന്ന വെള്ളത്തിന്റെ തണുപ്പ് ഭിത്തിയെ ഭേദിച്ച് അവരെ തേടിയെത്തി, അമ്മയെപ്പോലെ. കാതുകളിൽ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഇരമ്പം അവരറിഞ്ഞു. അവർക്ക് ആദ്യം തോന്നിയിരുന്ന ഭയം ശരിക്കും മാറിപ്പോയി.

“അണക്കെട്ടമ്മേ” അഖിലാണ് ആദ്യം അങ്ങനെ വിളിച്ചത്.

പിന്നെ ഏട്ടനെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ട് അമ്മുവും.

“ഇതാണ് നമ്മുടെ നാട്ടിലെ” രാജൻ പറയാൻ തുടങ്ങി.

“താജ്മഹൽ!” കുട്ടികൾ പുരിപ്പിച്ചു. രാജനും ഭാര്യയും ചിരിച്ചു.

സുസ്മേഷ് ചന്ദ്രോത്ത്

ഉറക്കെ വായിക്കാം

ഓരോരുത്തരും ഇഷ്ടപ്പെട്ട ഭാഗം ഉറക്കെ വായിക്കൂ. ഇഷ്ടപ്പെടാനുള്ള കാരണങ്ങളും പറയണേ.



യാത്രാനുഭവം

യാത്രകൾ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്.

നിങ്ങൾ നടത്തിയ ഒരു യാത്രയുടെ ഒരുക്കങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും കൂട്ടുകാരുമായി പങ്കുവെക്കൂ.

വാക്കുകളുടെ ലോകം

പ്രകൃതിസൗന്ദര്യം - പ്രകൃതിയുടെ സൗന്ദര്യം

കച്ചവടക്കാരുടെ സംഘം - കച്ചവടസംഘം

പദങ്ങൾ പിരിയുമ്പോഴും കൂടിച്ചേരുന്നോഴുമുള്ള മാറ്റങ്ങൾ കണ്ടില്ലേ?

ഈ പാഠത്തിൽ ഇങ്ങനെയുള്ള ധാരാളം വാക്കുകളുണ്ട്. അവ കണ്ടെത്തി മുകളിൽ കൊടുത്തതുപോലെ പിരിച്ചും ചേർത്തും എഴുതിവെക്കൂ.

പുഴകൾ മലകൾ പൂവനങ്ങൾ...

‘ചുറ്റും ധാരാളം പച്ച മലകൾ തലപൊക്കിയ താഴ്വാരമാണ് ആ പ്രദേശം’ ഇതുപോലെ വാക്കുകൾകൊണ്ട് വരച്ചിട്ട കാഴ്ചകൾ ഈ പാഠഭാഗത്തിലൂടെ നീളമുണ്ട്. അവ കണ്ടെത്തി ഉറക്കെ വായിക്കൂ.

സ്കൂൾപരിസരത്തും വീടിനടുത്തുമുള്ള ചില കാഴ്ചകളെ ഇങ്ങനെ എഴുതാൻ ശ്രമിക്കൂ.

പേരും പ്രവൃത്തിയും

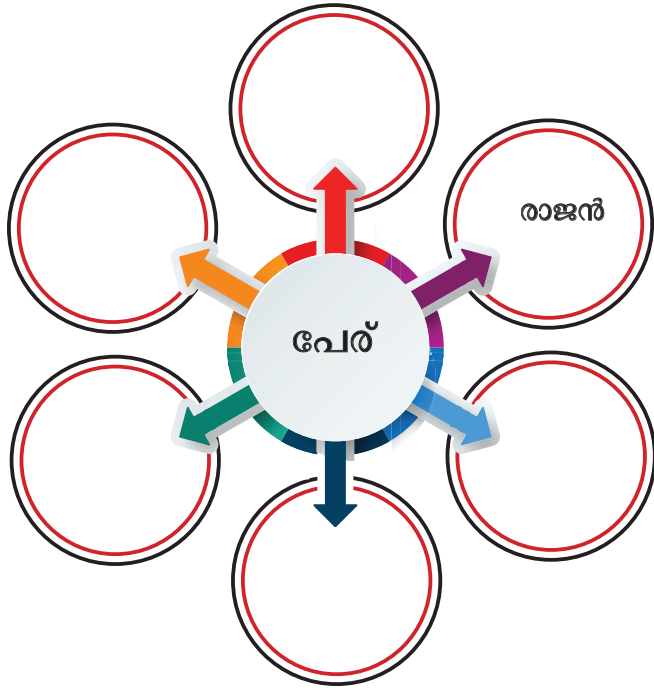
രാജൻ വളരെനേരം ആലോചിച്ചു.

വേനലവധിക്ക് വിദ്യാലയം അടയ്ക്കും.

അമ്മ പുഞ്ചിരി തൂകുന്നു.

പേരും (നാമം) പ്രവൃത്തിയും (ക്രിയ) തിരിച്ചറിഞ്ഞല്ലോ.

പാഠശാലം വായിച്ച് താഴെക്കൊടുത്ത പദസൂര്യൻ പൂർത്തിയാക്കുക.



മുറ്റത്തെ മുല്ലയ്ക്ക് മണമില്ല.

ഈ ചൊല്ലിന്റെ ആശയം എന്താണ്?

ക്ലാസിൽ ചർച്ച ചെയ്യുക. അമ്മുവിനും അഖിലിനും താജ്മഹൽ കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഏറെ ദുരന്തേക്ക് പോകാനുള്ള പണവും സാഹചര്യവുമില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ സ്വന്തംനാട്ടിൽ ഹൃദയമായ അനുഭവമാണ് അവർക്ക് ലഭിച്ചത്.

നിങ്ങളുടെ നാട്ടിലുമില്ലേ ഇതുപോലെ മനോഹരമായ പ്രദേശങ്ങൾ? മാതാപിതാക്കളോടൊപ്പം അവിടം സന്ദർശിച്ച് അനുഭവം ക്ലാസിൽ പങ്കുവയ്ക്കൂ. നോട്ടുപുസ്തകത്തിൽ എഴുതൂ.

കാശ്മീർ കാഴ്ചകൾ

മഞ്ഞിൻ തൊപ്പിയിട്ട
മരത്തിന്റെ പച്ചയടുപ്പിട്ട
അരുവിക്കൊണ്ടരഞ്ഞാണമിട്ട
പുക്കളാൽ വിരിപ്പിട്ട കാശ്മീരേ,
നിന്നെ ഞാനൊന്നുമവച്ചോട്ടേ?

ഒരു കൂട്ടുകാരി കാശ്മീർ കണ്ട ദിവസമെഴുതിയ ഡയറിക്കുറിപ്പിലെ വാക്യങ്ങളാണിത്.

ഈ കുറിപ്പിൽ കാശ്മീരിന്റെ ഒരു ചിത്രം കാണുന്നില്ലേ? കാശ്മീരിനെ ഉമ്മ വയ്ക്കാൻ കൂട്ടി ആഗ്രഹിച്ചത് എന്തുകൊണ്ടാവാം?



ഒരു യാത്രകുടി...

ഉയരങ്ങളിലേക്കൊരു യാത്ര

പ്രിയമുള്ള മകനേ,

ഞാൻ യാത്ര അവസാനിപ്പിച്ച് ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുകയാണ്. സമുദ്രനിരപ്പിൽ നിന്നും ഏഴായിരത്തോളം അടി ഉയരത്തിലുള്ള കൊടൈക്കനാലിൽ. കയറിപ്പോകാൻ പഴനിയിൽനിന്ന്. പഴനിയിലെത്തിയത് മധുരയിൽനിന്നും. പഴനിയിൽനിന്ന് കൊടൈക്കനാലിലേക്കുള്ള യാത്ര ഉദ്യേഗജനകമായിരുന്നു. അടുക്കടുക്കായി മലകൾ. മലകളുടെ മടിത്തട്ടിലൂടെ ഒന്നിൽനിന്ന് മറ്റൊന്നിലേക്ക് വളഞ്ഞുപുളഞ്ഞു ചുറ്റിക്കയറുന്ന മലമ്പാത. മലമ്പാതകൾക്ക് തൊട്ടുതാഴെ ചെങ്കുത്തായ താഴ്‌വാരങ്ങളും കൊല്ലികളും.

ബസ്സിലാണ് യാത്ര. ഈ മലമുകളിലേക്ക് തീവണ്ടിയില്ല. ഇവിടെ കയറിവരുന്നവർക്ക് അടുത്ത തീവണ്ടിയാപ്പീസ് കൊടൈക്കനാൽ റോഡാണ്. അവിടെനിന്നും എഴുപത്തഞ്ച് കിലോമീറ്റർ അകലെയാണ് ഞാനിപ്പോൾ എത്തിയിരിക്കുന്ന കൊടൈക്കനാൽ എന്ന സുഖവാസകേന്ദ്രം.



ബസ്സ് ചുരം കയറിത്തുടങ്ങി. ഇരുഭാഗത്തും വളരുന്ന കാപ്പിച്ചെടികളും യൂക്കാലിപ്റ്റസ് മരങ്ങളും. ഇവയ്ക്കിടയിലൂടെ സ്റ്റിക്കജലം ഒലിച്ചുതാഴുന്ന നീർച്ചാലുകൾ. താഴെ മടക്കുമലകളുടെ വിള്ളലുകളിലൂടെ കാണുന്ന ഹരിതാഭമായ നെൽപ്പാടങ്ങൾ, പാടങ്ങൾക്കിടയിൽ പാവങ്ങൾ പാർക്കുന്ന കുരകൾ, വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ കുരിയാറ്റക്കൂട്ടുകൾപോലെ. അല്ലെങ്കിൽ ചിതൽപ്പുറ്റുകൾ പോലെ...

ഇഴഞ്ഞിഴഞ്ഞ് ഉയരം കയറുന്ന ബസ്സിനുള്ളിലിരുന്ന് വെളിയിലേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ ഞാനീ ഭൂമിയിൽനിന്നും അകലുകയാണെന്ന് തോന്നി, ആകാശത്തേക്ക് ഉയരുകയാണെന്നും... ഒരു വിമാനയാത്രകണക്കെ...

ബസ്സിൽ കണ്ണാടിപ്പലകയുള്ള ജനലരികെയാണ് ഞാനിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് റോഡും റോഡരികും താഴ്വരകളും കൊല്ലികളും അനായാസമായി കാണാം. തുടക്കത്തിൽ സുന്ദരം എന്നു തോന്നിയെങ്കിലും ഡ്രൈവറുടെ ശ്രദ്ധ നൂലിട പിഴച്ചാൽ പൊടിപോലും അവശേഷിക്കാതെ അഗാധതയിൽ വീണു ചാവേണ്ടിവരുമല്ലോ എന്നോർത്തപ്പോൾ മനസ്സ് കിടുകിടുന്നു. ഭയം എന്നെ നിശ്ശേഷം കീഴടക്കി.

യാത്രക്കാരിൽ പലരും നേരമ്പോക്ക് പറയുകയും കുടുംബകാര്യം ചർച്ച ചെയ്യുകയുമാണ്. മലമുകളിലെ തോട്ടങ്ങളിൽ നിത്യവേലയ്ക്ക് പോകുന്ന കുലിക്കാരാണ്. അവർ വാതോരാതെ സംസാരിക്കുകയും മുറുക്കിച്ചുവെച്ച തൊണ്ണൂകൾ കാട്ടി കുളിരെ ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അകലെയെങ്ങോ പാറക്കൂട്ടങ്ങൾക്ക് ഇടയിലൂടെ ഒഴുകിത്താഴുന്ന നീരൊഴുക്കിന്റെ മന്ദ്രമധുരമായ സംഗീതം. മരക്കൊമ്പുകളിൽ ചിലങ്ക കിലുക്കുന്ന കുഞ്ഞിളംപക്ഷികളുടെ കളശാനം. ഇത് രണ്ടുംമാത്രമാണ് ബസ്സിന്റെ ഇരമ്പലിനോടൊപ്പം ഉരസിയൊഴുകുന്ന വേറെ ശബ്ദങ്ങൾ.

നേരം കഴിയുംതോറും ചുരങ്ങളിൽ മഞ്ഞുവീണുതുടങ്ങി. തണുപ്പിന് കനംവെച്ചു. പാടത്തെ നെല്ലോലകളിലും തൊടികളിലും ധനുമാസത്തിൽ പുകയുതിയെത്തുന്ന മുടലാണല്ലോ മഞ്ഞിനെക്കുറിച്ചുള്ള നിന്റെ സങ്കല്പം. എന്നാൽ ഇവിടെ അതല്ല. തുവെള്ളനിറമോലുന്ന പഞ്ഞിക്കെട്ടുകൾ അരയന്നപ്പക്ഷികളെപ്പോലെ ചിറകുവെച്ചുകൊണ്ടു. കയ്യെത്താവുന്ന അകലത്തിൽ പൊതിഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ട് ചുറ്റിപ്പറക്കുന്നു. മൂന്നിൽ, പിന്നിൽ, മീതെ, കീഴെ, ബസ്സിനു ചുറ്റും! മഞ്ഞിന്റെ മേഘപടലം പൊതിഞ്ഞുമുടിയപ്പോൾ,

കയമില്ലാത്ത പാൽക്കടലിലൂടെ ബസ്സൊഴുകുകയാണെന്ന പ്രതീതിയുളവായി. ഏതോ സ്വപ്നലോകത്തിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയാണെന്നും തോന്നി.



മുന്നിലെ വിളക്ക് തെളിയിച്ചുകൊണ്ടാണ് ബസ്സ് നീങ്ങുന്നത്. ഒരു കൊച്ചുവീടിന്റെ മുറ്റത്തോളം മാത്രമേ മുന്നിൽ ദൃശ്യമാകുന്നുള്ളൂ. മഞ്ഞിന്റെ കണ്ണാടിപ്പലക മുഖം മറച്ചു നിൽക്കുന്നു. കണ്ണാടിപ്പലകയുടെ കുട്ടിനകത്ത് ബസ്സിന്റെ ഇരമ്പൽ കുറ്റൻ കരിവണ്ടിന്റെ മുളക്കും പോലെ ചെകിടപ്പിക്കുന്നു. തണുപ്പാണെങ്കിൽ അസഹ്യം. ഒട്ടിപ്പിടിച്ച കുറ്റൻ അട്ടകളെപ്പോലെ ശൈത്യം കടിച്ചുകീറുന്നു. ബസ്സ് കൊടൈക്കനാൽ എത്തി. അപ്പോഴേക്കും പകൽ രാത്രിക്കുവേണ്ടി അരങ്ങൊഴിഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു.

കഥയുറങ്ങുന്ന വഴിയിലൂടെ കെ.തായാട്ട്



പദമറിഞ്ഞ്

പാഠഭാഗം വായിച്ച്, പുതിയ പദങ്ങൾ കണ്ടെത്തൂ. നിഘണ്ടു നോക്കി അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കി കുറിക്കുമല്ലോ.

വാക്കിൽ തെളിയും ചിത്രങ്ങൾ

മലയാളത്തിന്റെ പ്രശസ്ത സഞ്ചാരസാഹിത്യകാരൻ എസ്.കെ.പൊറ്റെക്കാട്ട് നൈൽനദിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ കണ്ട ചില കാഴ്ചകളെ ഇങ്ങനെയാണ് ആവിഷ്കരിച്ചത്.



- തടികളടുകുവച്ചതുപോലെ തടിയൻ മുതലകൾ
- കാറ്റു നിറച്ച തോൽസഞ്ചികൾപോലെ ഹിപ്പോകൾ

ഈ പാഠഭാഗത്തിലും ഇത്തരം വാക്യങ്ങളുണ്ട്. അവ കണ്ടെത്തി എഴുതൂ. ഉദാ: കുരിയാറ്റക്കൂടുകൾപോലെ കുരകൾ

-
-
-
-

കത്തെഴുതാം

സ്കൂൾ ലൈബ്രറിയിൽനിന്നോ അടുത്ത വായനശാലയിൽ നിന്നോ യാത്രാവിവരണങ്ങൾ എടുത്ത് വായിക്കുക. അവയിൽ നിങ്ങൾക്കിഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു യാത്രാവിവരണത്തെ പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് സുഹൃത്തിന് ഒരു കത്തെഴുതൂ.

ഒരുമിച്ച് പാടാം...

തീവണ്ടിപ്പാട്ട്

കുതിച്ചു പായും തീവണ്ടി
കിതച്ചുനിന്നൊരു കൊടി കണ്ട്
പിടിച്ചു കയറീ ഞാനും പലപല
മുറികളിലൊന്നിൽ, രസമുണ്ട്!

ഇടക്ക് ചുളം വിളിയുണ്ട്
പിടച്ചിലുള്ളിൽ പലതുണ്ട്
വലിച്ചു മണ്ട്ണ വണ്ടിക്കാരനെ
കാണാനുള്ളിൽ കൊതിയുണ്ട്

ഒരു കുട്ടുകാരന്റെ ആദ്യ തീവണ്ടിയാത്രയെക്കുറിച്ചാണ് ഈ പാട്ട്. നിങ്ങൾ നടത്തിയ തീവണ്ടി, ബസ്, വിമാനയാത്രകളിൽ (ജലയാത്രയുമാവാം) കണ്ട കാഴ്ചകൾ ചിത്രമായോ കവിതയായോ വർണ്ണനയായോ ആവിഷ്കരിക്കൂ.



നമുക്കിനി ആദ്യവിമാനയാത്രയെക്കുറിച്ച് ഉണ്ണി പറയുന്നതെല്ലാമെന്നറിയാം.

ഉണ്ണിയുടെ വിമാനയാത്ര

വാരൊളിയാളുമിപ്പാവപ്പരുത്തിന്റെ വായിൽ നാം ചെന്നേറിയല്ലോ.
കുറ്റൻമരങ്ങൾക്കു മീതെയിതാർക്കുന്ന കാറ്റിൽപ്പറക്കുകയല്ലോ.
പിന്നെയും വീട്ടിലേയ്ക്കെത്തുംവരെയ്ക്കമ്മ-
യെന്നെ മടിയിലിരുത്തു.



ഇത്തിരി മുന്യ നാം നിന്ന നിരത്തൊരു
ചിത്രമായ് മങ്ങുന്നു നോക്കൂ.
നിശ്ശബ്ദമായങ്ങു പായുന്നു കാറുകൾ
നീങ്ങുന്നു മിണ്ടാതെയാൾക്കാർ.
മന്നിടം നീളെക്കളിക്കോപ്പു ചിനിയ
തിണ്ണയായ് മാറുകയല്ലോ.
നാലുപാടും നറുപച്ചപ്പിൽ തുവെള്ളി-
നാടകൾ വീണിഴയുന്നോ?

നീലാന്തരീക്ഷത്തിൽ കുന്നുകുന്നായ് മുകിൽ-
മാല പതഞ്ഞുപൊങ്ങുന്നു.
വെണ്മയും നീലവും നീലവും വെണ്മയും
വേറെ നിറങ്ങളില്ലെങ്ങും.

എങ്ങുപോയ് ആയിരം ജീവികൾതന്നൊച്ച,
എങ്ങുപോയ് ഗന്ധങ്ങളെല്ലാം?
ഒന്നുമില്ലല്ലോ ചിറകിന്നൊലിയല്ലാ,-
തുണ്ണിക്കു തോന്നുന്നു പാടാൻ!
പാറിയുയരുമ്പോളേതു പറവയും
പാടുവാനെന്തെന്നറിഞ്ഞേൻ.



വീട്ടുമുറ്റങ്ങളിലീ വിമാനത്തിൽക്കൺ-
നട്ടു നില്പുണ്ടാമെൻ കൂട്ടർ.
പിഞ്ചുകൈ ചുണ്ടുനുമുണ്ടാ, മിതിലോറൻ
നെഞ്ചിലൊട്ടാശയുമുണ്ടാം.

അന്തിക്കു വാനിന്റെ വക്കത്തു നില്ക്കുന്നു
ചെന്തീയുടുപ്പിട്ട സൂര്യൻ.
പണ്ടെങ്ങും കാണാത്ത ചേലും വലിപ്പവു-
മുണ്ടിതിന്നിപ്പോളെന്നമ്മേ!

എല്ലാം നിഴൽപ്രായമാകാശക്കപ്പലി-
തല്ലിനടിയിൽ നീന്തുമ്പോൾ,
ചുറ്റും കടന്നുവന്നുണ്ണിനക്ഷത്രങ്ങ-
ളുറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടേ നില്പു
നോക്കുക താഴെ വെളിച്ചത്തിൻ മൊട്ടുകൾ
വെക്കം വിരിഞ്ഞുവരുന്നു.

ബാലഹൃദയം

ബാലാമനിയമ്മ

ഇറുണം കണ്ടെത്താം

എല്ലാവരും ചേർന്ന് കവിതയ്ക്ക് ഇറുണം കണ്ടെത്തിച്ചൊല്ലുമല്ലോ.

ഭാവനയിൽ കാണാം

ആകാശത്തുനിന്ന് താഴേക്ക് നോക്കുമ്പോൾ ഉണ്ണി കണ്ട കാഴ്ചകളെ
നെല്ലാമാണ്?

താഴെ നില്ക്കുന്ന കുട്ടി മേലെ പോകുന്ന വിമാനത്തെ നോക്കി പറയുന്ന
തെന്തെല്ലാം?

ഉണ്ണിനക്ഷത്രങ്ങൾ ഉണ്ണിയെ ഉറ്റുനോക്കുമ്പോൾ അവന് തോന്നുന്നത്
എന്തെല്ലാമായിരിക്കും?

പറഞ്ഞുനോക്കൂ, കൂട്ടുകാർക്ക് പറയാനുള്ളതുകൂടി കേട്ടശേഷം എഴുതാം.

ഉണ്ണിക്കുതുഹലം

‘ഒന്നുമില്ലല്ലോ ചിരകിന്നൊലിയല്ലാ,
 തുണ്ണിക്കു തോന്നുന്നു പാടാൻ!’
 ഏറെ സന്തോഷമുള്ളപ്പോൾ നാം പാടും, ആർത്തുവിളിക്കും. ഉണ്ണിയെ
 പ്പോലെ സന്തോഷത്തോടെ പാടിയ, ആർത്തുവിളിച്ച അനുഭവങ്ങൾ
 നിങ്ങൾക്കുമുണ്ടായിട്ടില്ലേ?
 ക്ലാസിൽ പങ്കുവയ്ക്കൂ.

കവിതയിലെ കാഴ്ച

‘ചുടുന്നതില്ലീ ചെറുതീയതൊന്നുമേ,
 കെടുന്നുമില്ലീ മഴയത്തുപോലുമേ!’
കുമാരനാശാൻ

എന്തിനെക്കുറിച്ചാണ് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതെന്ന് പറയാമോ?
 ഇതുപോലെ കവിതയിൽ സൂര്യനെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന വരികൾ
 കണ്ടെത്തിച്ചൊല്ലൂ.
 പാഠഭാഗത്തുനിന്നും നിങ്ങൾക്കറിയാവുന്ന മറ്റു കവിതകളിൽനിന്നും
 സമാനപ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തി എഴുതൂ.

കാവ്യഭാഷ

സാധാരണ ഭാഷയും കാവ്യഭാഷയും വ്യത്യസ്തമാണ്.
 ഈ ഉദാഹരണം നോക്കൂ.

ചെന്തീയുടുപ്പിട്ട സൂര്യൻ : കഠിനമായ ചുടും വെളിച്ചവുമുള്ള സൂര്യൻ

..... :

..... :

കവിതയിൽനിന്നും സമാനമായ കാവ്യഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തി
 പട്ടിക പൂർത്തിയാക്കുക.

യാത്ര പോകാം

ഇനി നമുക്കൊരു യാത്ര പോയാലോ?

എവിടേക്കാണ് പോകേണ്ടത്? എന്തെല്ലാമാണ് കാനേണ്ടത്?

സംഘമായി ചർച്ച ചെയ്ത് ഒരു സ്ഥലം തെരഞ്ഞെടുക്കുക.

യാത്രപോകുന്ന കാര്യം ഡിജിറ്റൽ പോസ്റ്റർവഴി എല്ലാവരെയും അറിയിക്കുക.

പോസ്റ്റർ ക്ലാസ് വാട്സാപ്പ് ഗ്രൂപ്പിൽ പങ്കുവയ്ക്കാൻ മറക്കരുത്.

യാത്ര കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും ലഘുയാത്രാവിവരണം തയ്യാറാക്കുമല്ലോ.

പദപരിചയം

അഗാധത	- ആഴം
അസഹ്യം	- സഹിക്കാൻ കഴിയാത്തത്
ആളുക	- ജ്വലിക്കുക
ഇരമ്പം	- മുഴക്കം
ഉദ്യോഗജനകം	- ഭയവും ആകാംക്ഷയും ജനിപ്പിക്കുന്നത്
ഉറ്റുനോക്കുക	- സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുക
കൺനട്ട്	- കണ്ണുറപ്പിച്ചു
കളഗാനം	- മധുരമായ പാട്ട്
കവല	- മൂന്നോ നാലോ റോഡുകൾ കൂടിച്ചേരുന്ന സ്ഥലം
കുര	- കുടിൽ, ചെറിയ പുര
കൊല്ലി	- മലയിടുക്ക്
ചിന്നിയ	- ചിതറിയ
ചെങ്കുത്തായ	- കൂത്തനെയുള്ള
തുവെള്ള	- നല്ല വെള്ള
തൊണ്ണൂറ്	- മോണ
ദൃശ്യം	- കാഴ്ച

നാൽവർ	- നാലുപേർ
നിത്യവേല	- ദിവസവും ചെയ്യുന്ന ജോലി
നിരത്ത്	- വഴി, റോഡ്
നിശ്ശേഷം	- ബാക്കിവയ്ക്കാതെ
നൂലിട	- നൂൽ കടക്കാനാവുന്ന (വളരെ ചെറിയ) വിടവ്
നേരമ്പോക്ക്	- തമാശ
പടലം	- കൂട്ടം
പ്രതീതി	- തോന്നൽ
മരൂം	- പതിഞ്ഞത്
മന്നിടം	- ഭൂമി
വാറൊളി	- നല്ല ശോഭ
വിദൂരവീക്ഷണം	- അകലേയ്ക്കുള്ള നോട്ടം
വിസ്മയം	- അത്ഭുതം
വെക്കം	- വേഗം
വേനൽപ്പൂട്ട്	- വേനലവധി
ശൈത്യം	- തണുപ്പ്
സർപ്പശിരസ്സ്	- പാമ്പിന്റെ തല
ഹരിതാഭം	- പച്ചപ്പിന്റെ ഭംഗിയുള്ള

